

въ Твоя пътъ, и азъ ще ходя въ Твоята истина; утвърди сърдцето ми въ страха на Твоето име. Ще Те възвхвалямъ, Господи, Боже мой, отъ всичкото сърдце и вѣчно ще славя Твоето име, защото Твоята милост къмъ мене е голѣма: Ти избави душата ми отъ ада. Боже, горделивите възстанаха противъ мене и сбирщина отъ размирници търси душата ми: тѣ нѣматъ Тебе предъ себе си. Но Ти, Господи Боже, Който си щедъръ и добросърденъ, дълготърпеливъ, многомилостивъ и истиненъ, милостно погледни къмъ мене и ме помилвай; дай на раба си Твоята сила и спаси сина на Твоята рабиня. Покажи ми личби за добро, та да видятъ ония, които ме мразятъ, и да се засрапятъ, защото Ти, Господи, ми помогна и ме утеши.

МОИСЕЙ.

Вие, драги читатели, знаете кой е Моисей и що е сториъл той за еврейския народъ. Вие се досещате коя случка е изобразена на нашата корица. Тукъ искаме да ви разкажемъ по- подробно за това чудо, що извършилъ великиятъ вождъ на еврейския народъ...

Като минали по чудесенъ начинъ Червено море, евреите продължили пътя си презъ пустинята Синъ, дето нѣмало нито вода, нито растителностъ, а само пѣсъкъ. Тѣ често се измѣчвали отъ гладъ и жажда

и роптаели противъ Моисея, но Господъ постоянно се грижелъ за тѣхъ. Когато останали еднаждъ безъ вода и умирали отъ жажда, евреите почнали да укоряватъ своя вождъ, думайки:

— Защо ни изведе отъ Египетъ, за да ни уморишъ отъ жажда,—насъ, децата ни и стадата ни?

Моисей извикалъ къмъ Бога и казалъ:

— Какво да правя съ този народъ? Още малко, и ще ме убиятъ съ камъни!

И рекълъ Господъ на Моисея:

— Излѣзъ предъ народа и вземи съ себе си нѣкои отъ стареите израилеви, вземи въ ржка и тоягата си. Ето, азъ ще застана предъ тебе тамъ на скалата въ планина Хоривъ, а ти ще ударишъ въ скалата и отъ нея ще протече вода, и народътъ ще пие.

Тѣй и направилъ Моисей предъ очите на народа и всички пили отъ бистрата и студена вода...

НЕГОВИЯТЪ КРЪСТЪ.

Тази година много рибари отъ бедното крайбрѣжно село загинаха въ вълните. Но за никого не скърбѣше така селото, както за рибарите Живко Любеновъ и неговия синъ Димитъръ. Тѣ спасиха потъващата лодка на своя съселянинъ Кирилъ, спасиха два живота, като дадоха своите два.